

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Cob/127/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414212975
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6414212975.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členiek senátu JUDr. Aleny Križanovej a JUDr. Miriam Boborovej Sninskej v právnej veci žalobcu Environmentálny fond, IČO: 30 796 491, so sídlom Bukureštská 4, 813 26 Bratislava, v konaní právne zast. advokátskou kanceláriou: LEGAL GROUP, s.r.o., IČO: 47 237 589, so sídlom Trnavská cesta 27/B, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: ŽHS, a.s., IČO: 36 003 174, so sídlom Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, v konaní právne zast. Advokátska kancelária Juraj Seitz, s. r. o. so sídlom Moyzesova 36, 040 01 Košice, IČO:47 157 437, v mene ktorého koná konateľ a advokát Mgr. Juraj Seitz, za účasti intervenienta ZSPN RECYKLING, a. s., IČO:36 023 841 so sídlom Priemyselná 12, 965 63 Žiar nad Hronom, právne zastúpenému Advokátska kancelária Juraj Seitz, s. r. o. so sídlom Moyzesova 36, 040 01 Košice, IČO:47 157 437, v mene ktorého koná konateľ a advokát Mgr. Juraj Seitz, o zaplatenie 497.908,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12Cb/24/2014-276 zo dňa 16.marca 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 12Cb/24/2014-276 zo dňa 16.marca 2018 v napadnutej I., II. a IV. výrokovej vete v spojení s opravným uznesením č. k. 12Cb/24/2014-318 zo dňa 5.júna 2018 potvrdzuje.

II. Odvolanie žalovaného proti tretej výrokovej vete odmieta.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom napadnutým rozsudkom návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 497.908,78 eur spolu s 9,05% úrokom z omeškania ročne zo sumy 497.908,78 eur od 5.11.2014 do zaplatenia. Žalobu žalobcu vo zvyšku v časti príslušenstva zamietol a rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov prvoinštančného konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 10.11.2014 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 497.908,78 eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 8.5.2014 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 2.9.2008 bola medzi žalobcom ako veriteľom a spoločnosťou TRANSFORM RECYKLING, a. s. ako dlžníkom (od 24.2.2015 zmena obchodného mena na PLAST RECYKLING, a. s. a od 1.10.2016 výmaz spoločnosti s právnym nástupcom ZSNP RECYKLING, a. s.), uzatvorená Zmluva č. 58730/08U03/0/2008 o poskytnutí podpory formou úveru zo dňa 02.09.2008, ktorou žalobca poskytol TRANSFORM RECYKLING podporu formou úveru v celkovej sume 995 817,57 eur za podmienok dohodnutých v Zmluve o úvere v znení jej dodatkov. Pohľadávka žalobcu zo Zmluvy o úvere bola okrem iného zabezpečená aj Vyhlásením o ručiteľskom záväzku č.

01/2008 zo dňa 2.9.2008 na základe ktorého ručiteľ - žalovaný preberá ručenie v zmysle. Obchodného zákonníka za včasné a úplne zaplatenie pohľadávky žalobcu v sume 497 908,78 eur s príslušenstvom, t.j. v časti istiny úveru, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iného príslušenstva pohľadávky, vrátane pohľadávok, ktoré vzniknú žalobcovi prípadným odstúpením od Zmluvy o úvere, resp. zmenou Zmluvy o úvere na základe jej dodatkov alebo vyhlásením Zmluvy o úvere súdom za neplatnú. Dňa 8.10.2008 bol uzatvorený Dodatok č. 1 k Zmluve o úvere, podľa ktorého sa zmenil spôsob a lehoty splácania úveru a dĺžka úverového vzťahu sa znížila z 15 na 10 rokov. Dňa 8.11.2010 na základe žiadosti TRANSFORM RECYKLING, a.s. bol uzatvorený Dodatok č. 2 k Zmluve o úvere, podľa ktorého TRANSFORM RECYKLING, a. s. prvú splátku zaplatí dňa 27.10.2008. Dňa 6.12.2011 bol uzatvorený Dodatok č. 3 k Zmluve o úvere, podľa ktorého sa zmenil spôsob a lehoty splácania poskytnutej podpory oproti dohode v Dodatku č. 2. Žalobca tvrdil, že nakoľko mu spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. nepoukázala na účet dohodnuté splátky istiny úveru, žalobca v súlade s článkom VII. bod 5 Zmluvy o úvere, dňa 20.1.2014 odstúpil od Zmluvy o úvere a vyzval TRANSFORM RECYKLING, a.s., aby v lehote do 30 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti odstúpenia od Zmluvy o úvere uhradil zostatok poskytnutého úveru s príslušenstvom, ktorý ku dňu 20.01.2014 predstavoval sumu 749 819,31 eur. Spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. namietala nedostatočnosť vymedzenia dôvodov odstúpenia od Zmluvy o úvere a odstúpenie označil za neplatné, z dôvodu, že odstúpenie žalobcu nespĺňa základné požiadavky pre platnosť právneho úkonu. Vzhľadom na uvedenú odpoveď žalobca opätovne odstúpil od Zmluvy o úvere, listom zo dňa 28.1.2014, kde presne konkretizoval a vymedzil dôvody odstúpenia od Zmluvy o úvere a zároveň opätovne vyzval spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a.s., aby v lehote do 21 kalendárnych dní od nadobudnutia účinnosti odstúpenia od Zmluvy o úvere uhradil zostatok poskytnutého úveru s príslušenstvom vo výške 749 819,31 eur.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal, že nárok žalobcu považuje za neoprávnený. Uviedol, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2R/9/2012, zo dňa 25. 1. 2013 uverejneným v Obchodnom vestníku SR dňa 31. 1. 2013 bola povolená reštrukturalizácia spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. Žalobca svoju pohľadávku voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. predstavujúcu nevrátenú časť poskytnutej Podpory, ktorej istina predstavuje sumu vo výške 741 554,- eur, ani Ručiteľský záväzok odporcu vo výške 497 908,78 eur do reštrukturalizácie spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. neprihlásil. Reštrukturalizačný plán bol dňa 11. 9. 2013 prijatý schvaľovacou schôdzou a 9. 10. 2013 bolo v Obchodnom vestníku SR uverejnené uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 2R/9/2012, zo dňa 3. 10. 2013, ktorým bol potvrdený reštrukturalizačný plán spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. a ukončená reštrukturalizácia tejto spoločnosti.

4. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalovaný podal dňa 27.10.2016 návrh na prerušenie konania podľa ust. § 164 CSP, ktorý odôvodnil tým, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom prebieha konanie sp. zn. 5C/93/2014, kde spoločnosť ZSNP RECYKLING, a. s. ako žalobca sa domáha proti Enviromentálnemu fondu, ako žalovanému určenia neexistencie záložného práva, alternatívne určenia nevykonateľnosti záložného práva k založeným nehnuteľnostiam. Spoločnosť ZSNP RECYKLING, a. s. v uvedenom konaní argumentovala zánikom záložného práva z toho dôvodu, že žalovaný svoju pohľadávku voči spoločnosti PLAST RECYKLING, a. s. do reštrukturalizácie neprihlásil, teda záložné právo žalovaného zaniklo, resp. pohľadávka žalovaného nadobudla charakter naturálnej obligácie, a teda žalovaný sa splnenia voči spoločnosti ZSNP RECYKLING, a. s. nemôže súd domáhať súdne ani exekučne. Spoločnosť mala za to, že konanie sp. zn. 5C/53/2014 má rovnaký základ vo vzťahoch medzi Enviromentálnym fondom a spoločnosťou PLAST RECYKLING, a. s. ako je základ konania sp. zn. 12Cb/24/2014. Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní sp. zn. 5C/93/2014 dňa 11.2. 2015 žalobu spol. ZSNP RECYKLING, a. s. voči Environmentálnemu fondu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania spoločnosti ZSNP RECYKLING, a. s. v konaní sp. zn. 12Co/240/2015 rozhodnutie Okresného súdu Žiar v časti, v ktorej okresný súd návrh žalobcu zamietol rozsudok potvrdil. Dňa 14.9.2016 podala spoločnosť ZSNP RECYKLING, a. s. dovolanie proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26. 5. 2016, sp. zn. 12Co/240/2015-199 a z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol, aby súd konanie vedené pod sp. zn. 12Cb/24/2014 do doby rozhodnutia dovolacieho súdu prerušil.

5. Súd prvej inštancie v konaní považoval za nesporné, že pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi bola do určitej výšky, t.j. 497 908,78 eur zabezpečená vyhlásením žalovaného o ručiteľskom záväzku. Medzi stranami je sporné, či ručiteľský záväzok žalovaného existuje. Žalovaný považoval odstúpenie od zmluvy

za neúčinné. Poukázal na ust. § 114 ods. 1 písm. d/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a uviedol, že dlžník - spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. nebola v omeškaní so splácaním svojho dlhu.

6. K návrhu žalovaného na prerušenie konania súd uviedol, že napriek podanému dovolaniu nevidí dôvod na prerušenie konania, keďže právny problém, ktorý je obdobný ako v predmetnom spore bol vyriešený a vec je právoplatne ukončená. V záujme hospodárnosti konania, keďže o tejto otázke bolo odvolacím súdom už rozhodnuté, návrh na prerušenie konania zamietol. Súd pri rozhodovaní o prerušení konania vzal na zreteľ aj záujem na rýchlejšej a účinnej ochrane práv strán sporu, keďže konanie sa vedie od 10.11.2014.

7. K právnemu problému, ktorý je podstatou sporu súd uviedol, že s ustáleným právnym názorom vyjadreným vo viacerých rozhodnutiach súdov nie je možný iný výklad ust. § 155 od.s 4. ZKR ako ten, že účinky reštrukturalizačného konania sa na záložcu nevzťahujú, pretože v tomto konaní sám nebol v postavení dlžníka. Žalobca teda ako záložný veriteľ má právo domáhať sa uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z majetku záložcu. Poukázal na ust. § 306 Obchod. zákonníka, ktorý hovorí o uplatnení nároku veriteľa u záložcu a konštatoval, že žalobca tento postup pri uplatnení tohto nároku dodržal. Zákon požaduje, aby veriteľ uplatnil svoju pohľadávku predovšetkým u hlavného dlžníka, a pre toto uplatnenie ustanovuje určitý postup. Je zrejmé, že pohľadávka veriteľa musí byť splatná. Pohľadávku netreba uplatniť na súde, ale stačí, ak veriteľ dlžníka na plnenie písomne vyzve, ak dlžník nesplní svoj záväzok v zákonnej lehote, t. j. v primeranej dobe od tejto výzvy, veriteľ sa môže domáhať splnenia pohľadávky od ručiteľa. Keďže zákon požaduje, aby veriteľ uplatnil svoju pohľadávku predovšetkým u hlavného dlžníka, vykonal súd dokazovanie listinou „odstúpenie od zmluvy zo dňa 20.1.2014“, kedy žalobca okrem samotného odstúpenia od zmluvy písomne vyzval svojho dlžníka - spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. , aby v lehote 30 dní od nadobudnutia účinnosti odstúpenia od zmluvy o úvere uhradil zostatok poskytnutého úveru s príslušenstvom, ktorý ku dňu 20.1.2014 predstavoval sumu 749.819,31 eur. Na dlžníka žalobcu bola dňa 25.1.2013 povolená reštrukturalizácia. Podľa názoru súdu ide aj v prípade reštrukturalizácie o výnimku, keď veriteľ nie je povinný vyzvať dlžníka na plnenie a o svojom nároku sa môže obrátiť priamo na ručiteľa. Veriteľ v tomto prípade dlžníka na plnenie síce vyzval, ale výzva bola zbytočná, pretože dlžník svoj záväzok nesplnil. Ručiteľ sa tým stal priamym ručiteľom. Súd mal za to, že na tento prípad nemožno aplikovať ustanovenie § 114 ods. 1 písm. d/ ZKR (ako jeden z účinkov začatia reštrukturalizačného konania) a považovať odstúpenie od zmluvy za neúčinné, pretože uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2R/9/2012 bol dňa 9.10.2013 potvrdený reštrukturalizačný plán a reštrukturalizácia dlžníka ukončená, t. j. už v čase prvého odstúpenia od zmluvy dňa 20.1.2014 nemožno hovoriť o účinkoch jej začatia, ktoré podľa § 156 ZKR zverejnením uznesenia súdu o skončení reštrukturalizácie v Obchodnom vestníku zanikli. Keďže podmienky uplatnenia pohľadávky veriteľa u ručiteľa podľa § 306 Občianskeho zákonníka boli žalobcom splnené a žalobca sa aj po skončení reštrukturalizácie dlžníka môže domáhať splnenia svojho záväzku u ručiteľa považoval súd žalobu za dôvodne podanú, nárok preukázaný, a preto žalobe vyhovel. Spolu s istinou súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania. Mal za preukázané, že do omeškania sa dostal až dňa 5.11.2014, nie 8.5.2014 ako tvrdil žalobca. Žalovaný výzvu na zaplatenie zo dňa 14.10.2014 prevzal dňa 20.10.2014, pričom žalobca mu poskytol lehotu na zaplatenie 15 dní od doručenia, teda najneskôr dňa 4.11.2014 mal žalovaný svoj záväzok splniť a od nasledujúceho dňa je v omeškaní. V časti uplatneného úroku z omeškania bola žaloba žalobcu zamietnutá.

8. Súd ďalej uviedol, že žalovaný vzniesol na poslednom pojednávaní námietku premlčania jednotlivých splátok k 16.3.2014 a pred týmto dátumom. Poukázal na ust. § 310 Obchod. zákonníka, podľa ktorého sa právo veriteľa voči ručiteľovi nepremičí pred premlčaním práva voči dlžníkovi. Dlžník bol v omeškaní so zaplatením splátok počnúc dňom 28.8.2012 (prvá neuhradená splátka bola splatná dňa 27.8.2012) a ďalej pravidelne mesačne. Podľa § 397 Obchod. zákonníka je premlčacia doba štyri roky, a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 10.11.2014, súd na námietku žalovaného neprihliadol, pretože považuje nárok žalobcu za nepremičaný.

9. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

10. Voči rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že odvolanie podáva voči rozsudku v celom rozsahu podľa ust. §365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Žalovaný v konaní namietal najmä skutočnosť, že žalobca nie je oprávnený vymáhať pohľadávku na základe Ručiteľského vyhlásenia z dôvodu zániku ručiteľského záväzku žalovaného v dôsledku jeho neprihlásenia žalobcom do reštrukturalizácie spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. a zároveň poukázal na neplatnosť odstúpenia od zmluvy (vykonaného žalobcom opakovane), pričom posúdenie platnosti odstúpenia od zmluvy má vplyv rovnako na výšku žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému. K ručiteľskému záväzku žalovaný uviedol, že medzi podmienky, ktoré v prípade ručenia musia byť kumulatívne splnené patrí existencia ručiteľského záväzku žalovaného, splatnosť ručiteľského záväzku žalovaného a súdna vymáhateľnosť ručiteľského záväzku žalovaného. Pokiaľ čo i len jedna z uvedených podmienok nie je splnená, nemožno žalobcovi v súdnom konaní právo na plnenie ručiteľského záväzku priznať. Poukázal aj na ustanovenie vo Vyhlásení s tým, že vo vyhlásení uvádzané podmienky na uplatnenie si svojho nároku voči žalovanému neboli splnené. Pohľadávka žalobcu sa do dnešného dňa nestala splatnou, čo vyplýva okrem iného aj z príslušných ustanovení ZKR. Na rozdiel od konkurzu, kde vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka má za následok splatnosť všetkých záväzkov dlžníka, pri povolení reštrukturalizácie takýto následok nenastáva. Povolením reštrukturalizácie sa splatnosť prihlásených pohľadávok len mení tak, ako je uvedené v schválenom reštrukturalizačnom pláne. Neprihlásením si pohľadávky žalobcu do reštrukturalizácie spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. sa z pohľadávky žalobcu stala naturálna obligácia, ktorá nemá žiadnu dobu splatnosti, z ktorej vyplýva, že pokiaľ pohľadávka nemá účinnú dobu splatnosti, nemôže byť dlžník v omeškaní s jej úhradou a nie je možné túto pohľadávku vymáhať od ručiteľa, t. j. od žalovaného. Žalobca tak bol povinný v prípade ak mal záujem na úhradu svojej pohľadávky, túto prihlásiť do reštrukturalizácie a schválením reštrukturalizačného plánu by bola schválená nová doba splatnosti. Keďže si však žalobca pohľadávku do reštrukturalizácie neprihlásil, táto sa stala naturálnou obligáciou, ktorá nemá žiadnu dobu splatnosti. Pohľadávka žalobcu tak nezanikla, len sa stala nevymáhateľnou a spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. tak môže svoj záväzok voči žalobcovi splniť dobrovoľne, avšak nemôže byť vymáhaná súdom.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že z Vyhlásenia jednoznačne vyplýva, že žalovaný sa zaviazal splniť žalobcovi každý platný záväzok voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. Splatnosť záväzku ako základný predpoklad možnosti jeho vymáhania od ručiteľa vyplýva okrem vyhlásenia aj z ust. § 306 ods. 1 Obchod. zákonníka, podľa ktorého veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nespĺnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe, potom, ako ho na to veriteľ písomne vyzval. Skutočnosť, že žalobca si pohľadávku do reštrukturalizácie neprihlásil, nemôže byť na ťarchu žalovaného. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf 65/2011. Žalovaný ďalej uviedol, že odstúpenie 1, odstúpenie 2, ako aj odstúpenie 3 boli zo strany žalobcu uskutočnené až po ukončení reštrukturalizácie, teda v čase, kedy sa pohľadávka stala naturálnou obligáciou, ktorá nemá lehotu splatnosti, teda v čase, keď spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. nemohla byť s plnením pohľadávky v omeškaní. Žalovaný považuje za nesprávny výklad súdu, podľa ktorého otázka platnosti, resp. neplatnosti jednotlivých odstúpení od zmluvy je pre rozhodnutie irelevantná, nakoľko ak by sa pohľadávka nestala splatnou odstúpením od zmluvy, stala by sa splatnou podľa zmluvnej dohody, pretože pokiaľ jedným z účinkov začatia reštrukturalizačného konania je zákaz veriteľa odstúpiť od zmluvy pre omeškanie dlžníka, ktorý je v reštrukturalizácii, je nevyhnutné tento zákaz uplatniť na tento prípad. Ak aj bola spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. v čase pred začatím reštrukturalizácie v omeškaní, momentom začatia reštrukturalizácie možnosť žalobcu odstúpiť od zmluvy zanikla (takéto odstúpenie by bolo v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia potrebné považovať za neúčinné). Žalovaný uviedol, že ak je následkom neprihlásenia pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní jej nevymáhateľnosť a zmena jej statusu na naturálnu obligáciu, ktorá nemá lehotu splatnosti, rovnako musí zostať zachovaný aj ďalší právny následok, a to, že dlžník už viac nemôže byť po skončení reštrukturalizácie v omeškaní s plnením, ktoré je nevymáhateľné, a ktorého splatnosť sa povolením a skončením reštrukturalizácie zmenila. Protichodným výkladom, ktorý v tomto smere zaujal aj prvostupňový súd by bolo totiž možné dospieť k záveru, že ak si žalobca svoju pohľadávku voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. v reštrukturalizačnom konaní neuplatnil, po skončení reštrukturalizácie a po zániku účinkov začatia reštrukturalizačného konania, je oprávnený takto uplatnenú pohľadávku od spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. ako aj od žalovaného ďalej vymáhať, nakoľko skončením reštrukturalizácie účinky začatia reštrukturalizácie zanikli, a preto opätovne oprávňujú žalobcu odstúpiť od Zmluvy z dôvodu omeškania spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s., ktoré začalo pred začatím reštrukturalizácie

a teda pred zmenou povahy záväzku zo zmluvy na naturálnu obligáciu. Takýto výklad je podľa názoru žalovaného nesprávny a narúša právnu istotu, ktorú naopak má reštrukturalizácia dlžníkom priniesť.

12. Žalovaný považuje jednotlivé odstúpenia od zmluvy za neplatné a právne neúčinné, a to najmä z dôvodov, že pre odstúpenie od zmluvy podľa ust. § 345 Obchod. zákonníka nebola splnená jedna zo základných podmienok, a to konkrétne oznámenie odstúpenia a jeho dôvodov bez zbytočného odkladu potom, čo sa žalobca o údajnom podstatnom porušení zmluvy spoločnosťou TRANSFORM RECYKLING, a. s. dozvedel. Využitelnosť dôvodov pre odstúpenie od zmluvy obsiahnutých v ust. § 346 a 506 Obchodného zákonníka zanikla neprihlásením pohľadávky žalobcu do reštrukturalizácie spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. ako i samotným priebehom a ukončením reštrukturalizačného konania, dôsledkom ktorého je zmena pohľadávky žalobcu na naturálnu obligáciu spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. bez určeného termínu splatnosti.

13. Ďalej uviedol, že skutočnosť či ručiteľský záväzok aj naďalej trvá alebo v dôsledku jeho neprihlásenia do reštrukturalizácie spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. zanikol, nemožno z ustanovenia § 155 ods. 2 ani ods. 4 ZKR vyvodiť, a to z dôvodu, že ust. § 155 ods. 2 ZKR sa výslovne zmieňuje len o zániku tých zabezpečených práv, ktoré zaťažujú majetok dlžníka a nie o zániku zabezpečovacích práv zaťažujúcich majetok inej osoby odlišnej od dlžníka a ust. § 155 ods. 4 ZKR sa výslovne zmieňuje len o pretrvávajúcej existencii zabezpečovacích práv tých veriteľov, ktorí svoje pohľadávky do reštrukturalizácie riadne a včas prihlásili, a ktorých pohľadávky sú zabezpečené majetkom iných osôb odlišných od dlžníka. Toto nesporne vyplýva aj z gramatického výkladu predmetného ustanovenia hovoriaceho o právne, pričom ust. § 132 ods. 1 ZKR počíta len z veriteľmi prihlásených pohľadávok a prihlásených zabezpečovacích práv, nepočíta však s veriteľmi pohľadávok a zabezpečovacích práv, ktoré do reštrukturalizácie prihlásené neboli. V súlade s uvedeným, ak by žalobca svoju pohľadávku voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. a ručiteľský záväzok do reštrukturalizácie riadne a včas prihlásil, tieto by boli zahrnuté do reštrukturalizačného plánu, a v prípade, ak by spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. uspokojila pohľadávku zabezpečenú ručiteľským záväzkom len sčasti (v rozsahu stanovenom schváleným a súdom potvrdeným reštrukturalizačným plánom), žalobca by mal právo domáhať sa uspokojenia zvyšnej časti svojej pohľadávky voči žalovanému, a to z titulu ručiteľského záväzku.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa ust. § 388 CSP zmenil, prípadne podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že ho považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu je správne zákonné, súd v konaní dostatočným spôsobom zistil skutkový stav, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku vec správne právne posúdil. Poukázal na ust. § 155 ods. 4 ZKR, ktoré umožňuje veriteľom dlžníka domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom, deklaruje, že toto právo veriteľa zostáva plánom nedotknuté a súčasne toto právo priznáva všetkým veriteľom dlžníka, t. j. veriteľom dlžníka bez ohľadu na skutočnosť, či si svoju pohľadávku voči dlžníkovi prihlásili do reštrukturalizačného konania dlžníka alebo nie. Uvedené závery v tomto smere celkom jednoznačne formuloval aj Ústavný súd SR v náleze sp. zn. IV. ÚS 604/2013, pričom aj zo záverov tohto nálezu je zrejmé, že argumentácia žalovaného je vyslovene tendenčná a účelovo selektívna. Pokiaľ by mal byť akceptovaný právny názor žalovaného, znamenalo by to úplné popretie zmyslu a účelu ust. § 155 ods. 4 ZKR, ako aj jednoznačne vyjadreného právneho názoru Ústavného súdu SR, na základe čoho by v konečnom dôsledku nebolo možné vymáhať pohľadávku voči ručiteľovi v žiadnom prípade, kedy by táto zároveň nebola prihlásená v reštrukturalizácii dlžníka. Z obsahu citovaného nálezu Ústavného súdu SR pritom jasne vyplýva nemožnosť obmedzenia veriteľa, ktorý svoju pohľadávku v reštrukturalizácii neprihlásil, vymáhať svoju pôvodnú pohľadávku voči ručiteľovi dlžníka. Potom úvaha žalovaného o tom, že právna ochrana má byť poskytovaná len tým veriteľom, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili do reštrukturalizácie dlžníka odporuje uvedeným záverom Ústavného súdu a popiera ich účel a zmysel. Žalobca nesúhlasí ani so záverom žalovaného, že nadobudnutie charakteru tzv. naturálnej obligácie má zároveň za následok stratu splatnosti tejto pohľadávky. Skutočnosť, že v prípade určitej pohľadávky dôjde k zmene jej charakteru na tzv. naturálnu obligáciu má za následok výlučne jej súdnu nevymáhateľnosť, t. j. zákonnú prekážku, ktorá bráni jej priznaniu v súdnom konaní a ktorá pôsobí výlučne voči tej otobe, voči ktorej smeruje. Tento následok však nemožno stotožňovať

so zánikom platnosti pohľadávky a ani vyvodzovať záver, podľa ktorého by pohľadávka nemala žiadnu splatnosť. Akékoľvek účinky spojené so vznikom tzv. naturálnej obligácie je možné vo všeobecnosti aplikovať výlučne na právne vzťahy medzi veriteľom a dlžníkom, nie na vzťahy medzi veriteľom a tretími osobami (napr. ručiteľom, záložcom a podobne).

16. Žalobca uviedol, že za nedôvodnú považuje aj argumentáciu žalovaného vo vzťahu k údajnej neplatnosti odstúpenia od zmluvy. Je toho názoru, že od zmluvy odstúpil platne, a to už jeho prvým prejavom zo dňa 20.1.2014 s tým, že nasledujúce prejavy odstúpenia od zmluvy zo dňa 28.1.2014, resp. 29.9.2014 boli zo strany žalobcu realizované len z opatrnosti, resp. z dôvodu väčšej právnej istoty, nakoľko žalovaný vo vzťahu ku každému doručenému prejavu o odstúpení opakovane účelovo opakoval jeho údajnú neplatnosť. Pokiaľ ide o otázku platnosti odstúpenia, v zmysle ust. § 156 ZKR bol žalobca ako veriteľ po zverejnení uznesenia o skončení reštrukturalizácie jednoznačne oprávnený odstúpiť od zmluvy, na platnosti ktorého nič nemení ani skutočnosť, že v dôsledku neprihlásenia pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi do reštrukturalizácie sa táto zmenila na tzv. naturálnu obligáciu. V súvislosti s otázkou odstúpenia od zmluvy považuje žalobca za správny a zákonný názor prvostupňového súdu, podľa ktorého je posudzovanie platného odstúpenia irelevantné z dôvodu, že nakoľko v súlade s ust. § 155 ods. 4 ZKR má žalobca ako veriteľ právo domáhať sa voči žalovanému ako ručiteľovi uspokojenia pôvodnej pohľadávky, v čase rozhodovania súdu by bola bez ohľadu na platnosť/neplatnosť odstúpenia od zmluvy pôvodná pohľadávka žalobcu splatná v sume prevyšujúcej výšku ručiteľského záväzku žalovaného.

17. V súvislosti s argumentáciou žalovaného k údajnej neexistencii ručiteľského záväzku, žalobca podporne poukázal na závery súdnych rozhodnutí vydaných v obdobnom (súvisiacom) súdnom konaní, týkajúcich sa právneho vzťahu založeného tou istou zmluvou, v ktorom sa záložca domáhal určenia neexistencie, neplatnosti, resp. nevykonateľnosti záložného práva. Jedná sa o rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 5C/93/2014-154 zo dňa 11.2.2015, ktorý bol potvrdený vo veci samej rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/240/2015-199 zo dňa 26.5.2016. Z obsahu predmetných rozhodnutí je rovnako zrejmé, že súdy vyjadrili právny názor, podľa ktorého ust. § 155 ods. 4 ZKR vylučuje, aby reštrukturalizačný plán zbavil veriteľa práva domáhať sa uspokojenia jeho pôvodnej pohľadávky voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka ako aj uspokojenia pôvodných pohľadávok z majetku tretích osôb, keď uvedené súdne rozhodnutia poukazujú na vo vyjadrení citovaný nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 604/2013 stotožňujúc sa s jeho právnymi závermi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa ust. § 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (ust. § 385 ods. 1 CSP), pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

20. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

21. Podľa § 383 CSP Odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

22. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozsudku prvej inštancie, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 497.908,78 eur spolu s príslušenstvom.

23. V preskúmvanej veci krajský súd nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového zistenia zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalovaným dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom

rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ust. § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na tieto dôvody odkazuje.

24. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že žalobca a spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. platne uzatvorili zmluvu o poskytnutí podpory formou úveru zo dňa 2.9.2008, ktorou poskytol žalobca spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. podporu formou úveru v celkovej sume 995.817,57 eur. Na spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. bola povolená reštrukturalizácia uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2R/9/2012 zo dňa 25.1.2013, zverejneným v Obchodnom vestníku SR dňa 31.1.2013 a uznesením sp. zn. 2R/9/2012 zo dňa 3.10.2013 zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 9.10.2013 bol potvrdený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizácia tejto spoločnosti. Žalobca si pohľadávku voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. do reštrukturalizácie neprihlásil. Pohľadávka žalobcu vyplývajúca zo Zmluvy o úvere voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. bola zabezpečená Vyhlásením o ručiteľskom záväzku č. 01/2008 zo dňa 2.9.2008 medzi žalobcom a žalovaným ako ručiteľom, ktorý vyhlásil, že „v prípade, ak dlžník nesplní Enviromentálnemu fondu ako veriteľovi svoj splatný záväzok podľa úverovej zmluvy, a to ani v dodatočnej lehote určenej Enviromentálnym fondom v písomnej výzve doručenej dlžníkovi, vyhlasuje týmto ručiteľ bezpodmienečne a neodvolateľne, že tento záväzok splní za dlžníka sám, a to na prvú výzvu Enviromentálnemu fondu, najneskôr do 15 dní odo dňa doručenia výzvy Enviromentálneho fondu ručiteľovi, ktoré bude uvedené vo výzve. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní najmä pri vyhlásení konkurzu. Enviromentálny fond môže požadovať aj úroky z omeškania v zmysle úverovej zmluvy a ručiteľ preberá záväzok z ručenia i za tieto úroky z omeškania“ (č.l. 12 spisu).

25. Žalobca pre porušenie finančnej disciplíny dlžníka - spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s. a na základe nedodržania podmienok zmluvy už pred povolením reštrukturalizácie, a to z dôvodu nedodržania lehôt splácania úveru dlžníkom, čím došlo k ohrozeniu návratnosti Enviromentálnym fondom poskytnutej podpory, Enviromentálny fond v súlade s čl. VII. bod 5. zmluvy odstúpil od Zmluvy a vyzval spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. na zaplatenie sumy 749.819,31 eur do 30 dní od nadobudnutia účinnosti odstúpenia od zmluvy (č.l. 18 spisu). Keďže spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. namietala neplatnosť odstúpenia, z opatrnosti žalobca odstúpil od zmluvy podaním zo dňa 28.1.2014 (č.l. 20), kedy zostatok poskytnutého úveru predstavoval sumu 749.819,31 eur.

26. V konaní nebolo sporné, že na spoločnosť TRANSFORM RECYKLING, a. s. bola povolená reštrukturalizácia Okresným súdom Banská Bystrica, bol potvrdený reštrukturalizačný plán, žalobca si svoju pohľadávku voči dlžníkovi do reštrukturalizácie neprihlásil. Na základe týchto skutočností žalovaný nárok popieral a tvrdil, že pohľadávka žalobcu nemôže byť voči žalovanému priznaná práve z dôvodu neprihlásenia si pohľadávky žalobcom v reštrukturalizácii voči dlžníkovi.

27. Podľa ust. § 155 ods. 2 ZKR zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas podľa tohto zákona neprihlásili svoje pohľadávky, vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.

28. Podľa § 155 ods. 4 ZKR plánom zostávajú nedotknuté práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb.

29. Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia Zákona o reštrukturalizácii sa odvolací súd s námietkami žalovaného nestotožnil. Potvrdenie plánu súdom spôsobuje zánik vymáhateľnosti tých pohľadávok, ktoré si veritelia neprihlásili riadne a včas tak, ako v tomto prípade, keď si žalobca svoju pohľadávku v reštrukturalizácii voči dlžníkovi neprihlásil. Zánik vymáhateľnosti znamená nemožnosť vymáhať pohľadávky na súde alebo inom oprávnenom orgáne, ale len voči spoločnosti TRANSFORM RECYKLING, a. s., voči ktorej sa táto pohľadávka stala nevymáhateľnou.

30. Samotný záväzok nezankol, v dôsledku čoho nezanklo ani ručenie žalovaného. Pretože v zmysle ust. § 311 ods. 1 Obchod. zákonníka nedošlo k zániku záväzku zo Zmluvy o poskytnutí podpory formou úveru zo dňa 2.9.2008, ktorý bol zabezpečený Vyhlásením o ručiteľskom záväzku č. 01/2008 zo dňa

2.9.2008 a tento záväzok aj naďalej trvá, odvolací súd preto dospel k záveru, že žalobca má aj naďalej právo domáhať sa svojej pohľadávky voči žalovanému ako zákonnému ručiteľovi v zmysle ust. § 303 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zároveň odvolací súd poukazuje na ust. § 306 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je veriteľ oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, ak dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe potom, čo ho veriteľ na to písomne vyzval s tým, že toto vyzvanie nie je potrebné ak ho veriteľ nemôže uskutočniť, alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu. V danom prípade je splnená aj podmienka, že žalobca ako veriteľ dlžníka na splnenie záväzku písomne vyzval, čo vyplýva z jednotlivých odstúpení od Zmluvy. Ako už bolo vyššie uvedené podmienka písomnej výzvy, teda prioritného uplatnenia u dlžníka nie je absolútna, v dvoch osobitných prípadoch je veriteľovi umožnené domáhať sa splnenia záväzku priamo u ručiteľa. Jedným z nich je prípad ak nie sú pochybnosti o tom, že dlžník svoj záväzok nesplní, vtedy je veriteľ oprávnený od vyzvania dlžníka upustiť a obrátiť sa priamo na ručiteľa. Ako príklad zákon konkrétne uvádza vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka. Povolenie a ukončenie reštrukturalizácie možno považovať za obdobný prípad ako vyhlásenie konkurzu. Aj napriek tomu dlžník na uhradenie dlžnej sumy žalobcom vyzvaný bol.

31. Podľa zhodného názoru odvolacieho súdu s názorom súdu prvej inštancie ustanovenie § 155 ods. 4 ZKR vylučuje, aby reštrukturalizačný plán zbavil veriteľa domáhať sa uspokojenia jeho pôvodnej pohľadávky voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj uspokojenia pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb, ktorým zabezpečili záväzok. Aj z nálezů Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 604/2013 zo dňa 7.3.2014 vyplýva: „.....ustanovenia reštrukturalizačného plánu, na základe ktorého veriteľa nemôžu vymáhať svoje pôvodné pohľadávky voči spoludlžníkom či ručiteľom (§ 155 ods. 4 ZKR), sa jednoznačne vzťahujú výlučne len na veriteľov, ktorí boli účastníkmi plánu, no nemôžu obmedzovať veriteľa, ktorý svoju pohľadávku v reštrukturalizácii neprihlásil“.

32. Na základe vyššie uvedených skutočností má odvolací súd za preukázané, že námietky žalovaného uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

33. Odvolací súd po preskúmaní veci prišiel k záveru, že súd prvej inštancie správne aplikoval platnú právnu úpravu, vysporiadal sa so všetkými aspektmi zisteného skutkového stavu a podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil.

34. Žalovaný uviedol, že odvolanie podáva voči rozsudku v celom rozsahu. Odvolací súd je odvolacími dôvodmi v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP viazaný. Napriek tomu, že súd prvej inštancie návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol, žalovaný k zamietnutiu návrhu na prerušenia konania v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, pre ktoré by malo byť rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zrušené alebo zmenené. Preto odvolací súd aj v tejto časti rozsudok potvrdil.

35. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP v I., II. a IV. výrokovej vete ako vecne správny potvrdil

36. Záverom odvolací súd poukazuje na ust. § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Treťou výrokovou vetou súd prvej inštancie žalobcu vo zvyšku v časti príslušenstva zamietol, potom nemôže žalovaný podať odvolanie proti tej časti výroku rozhodnutia, ktorou nebolo rozhodnuté v neprospech žalovaného. Preto odvolací súd odvolanie žalovaného proti III. výrokovej vete napadnutého rozsudku odmietol podľa § 386 písm. b/ CSP.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia podľa ust. § 262 ods. 2 CSP.

38. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).